Gairės dėl valstybės pagalbos žuvininkystei ir akvakultūrai tikrinimo

(2008/C 84/06)

1. TEISINIS PAGRINDAS IR TAIKYMO SRITIS

1.1. Šios gairės taikomos visame žuvininkystės sektoriuje gyvųjų vandens išteklių ir akvakultūros naudojimui, įskaitant jų gamybos priemones, gautų produktų perdirbimą ir prekybą jais, tačiau netaikomos pramoginei ir sportinei žūklei, kurios metu sugautos žuvys nėra skirtos prekybai žuvininkystės produktais.

1.2. Taikant šias gaires, žuvininkystės produktais laikomi tiek jūroje, tiek vidaus vandenyse sugauti produktai, taip pat 1999 m. gruodžio 17 d. Reglamento (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo ([1]) 1 straipsnyje išvardyti akvakultūros produktai.

1.3. EB sutarties 87–89 straipsniuose nustatytų valstybės pagalbos taisyklių taikymas žuvininkystės bei akvakultūros produktų gamybai ir prekybai jais yra numatytas 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo ([2]) 7 straipsnyje ir Reglamento (EB) Nr. 104/2000 32 straipsnyje.

EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytas valstybės pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka principas taikomas atsižvelgiant į 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse pateiktas leidžiančias nukrypti nuostatas. Remdamasi šiomis gairėmis, Komisija ketina administruoti šių leidžiančių nukrypti nuostatų taikymą žuvininkystės sektoriuje.

1.4. Šios gairės taikomos visoms priemonėms, kurios yra valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį, įskaitant bet kokį finansinį pranašumą suteikiančią priemonę, pagal kurią tiesiogiai ar netiesiogiai skiriamos valdžios institucijų (nacionalinių, regioninių, provincijų, apskričių ar vietos) biudžeto ar kitos valstybės lėšos. Pagalba yra laikomi, pvz., kapitalo pervedimai, paskolos mažesnėmis palūkanomis, palūkanų subsidijos, tam tikros įmonių kapitalo dalies priklausymas valstybei, pagalba, finansuojama taikant specialius mokesčius arba parafiskalinius privalomuosius mokėjimus, pagalba, teikiama kaip valstybės garantijos banko paskoloms gauti, privalomųjų mokėjimų ar mokesčių sumažinimas arba atleidimas nuo jų, įskaitant pagreitintą turto nuvertėjimą ir socialinių įmokų sumažinimą.

2. ĮPAREIGOJIMAS PRANEŠTI APIE VALSTYBĖS PAGALBĄ IR ŠIO ĮPAREIGOJIMO NETAIKYMAS

Komisija primena valstybėms narėms jų pareigą pranešti Komisijai apie savo planus skirti naują pagalbą pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ([3]), 2 straipsnį.

Tačiau, atsižvelgiant į šių gairių 2.1, 2.2 ir 2.3 punktuose nustatytas sąlygas, įpareigojimas pranešti netaikomas kai kurioms priemonėms.

2.1. Kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 7 straipsnio 2 dalyje, Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių finansiniams įnašams į veiksmus, kuriuos bendrai finansuoja Europos žuvininkystės fondas ir kurie sudaro veiksmų programos dalį. Todėl valstybės narės neturėtų pranešti Komisijai apie tokius įnašus. Šios gairės tokiems įnašams netaikomos.

Tačiau pagal Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 7 straipsnio 3 dalį apie tokio paties pobūdžio priemones, kuriomis suteikiamas valstybių narių viešasis finansavimas, kuriam netaikomos minėto reglamento nuostatos, Komisijai turi būti pranešama kaip apie valstybės pagalbą. Šios gairės taikomos visoms tokioms priemonėms.

([1]) OL L 17, 2000 1 21, p. 22. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.
([2]) OL L 223, 2006 8 15, p. 1.
([3]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

Siekiant sumažinti administracinę naštą, kuri gali atsirasti taikant Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 7 straipsnio 3 dalį, ir palengvinti Europos žuvininkystės fondo lėšų paskirstymą, valstybėms narėms naudinga aiškiai skirti finansinius įnašus, kuriuos jos numato skirti Bendrijos priemonėms bendrai finansuoti iš Europos žuvininkystės fondo lėšų pagal Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 7 straipsnio 2 dalį, apie kuriuos nereikia pranešti, ir valstybės pagalbą, apie kurią pranešti privaloma.

2.2. Reikėtų priminti, kad valstybėms narėms netaikomas įpareigojimas pranešti apie žuvininkystės sektoriuje teikiamą pagalbą, atitinkančią sąlygas, nustatytas viename iš žuvininkystės sektoriuje taikomų reglamentų, Komisijos priimtų pagal 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ([1]) 1 straipsnį. Tokiai pagalbai priskiriama:

— 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 68/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo pagalbai mokymui ([2]) nustatytas sąlygas atitinkanti pagalba mokymui;

— 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms ([3]) nustatytas sąlygas atitinkanti pagalba moksliniams tyrimams ir plėtrai;

— 2002 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai užimtumui ([4]), nustatytas sąlygas atitinkanti pagalba užimtumui;

— pagalba, atitinkanti sąlygas, nustatytas Komisijos reglamente dėl įpareigojimo pranešti apie tam tikrų kategorijų valstybės pagalbą mažoms ir vidutinėms įmonėms, besiverčiančioms žuvininkystės produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, netaikymo;

— bet kuriame Komisijos reglamente, priimtame pagal Reglamento (EB) Nr. 994/1998 1 straipsnį, nustatytas sąlygas atitinkanti pagalba žuvininkystės sektoriui.

2.3. Taip pat reikėtų priminti, kad valstybės narės nėra įpareigotos pranešti apie *de minimis* pagalbą, atitinkančią 2007 m. liepos 24 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 875/2007 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žuvininkystės sektoriuje ir iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 ([5]) ar bet kurio kito būsimo reglamento, kuris bus priimtas pagal Reglamento (EB) Nr. 994/1998 2 straipsnį ir taikomas *de minimis* pagalbai žuvininkystei, sąlygas.

3. PRINCIPAI

3.1. Derėjimas su konkurencijos politika ir bendra žuvininkystės politika

Kaip ir kituose Bendrijos ekonomikos sektoriuose, žuvininkystės sektoriuje su valstybės pagalba susijusios Bendrijos politikos tikslas – užkirsti kelią konkurencijos iškraipymui vidaus rinkoje.

Žuvininkystės sektoriuje teikiama valstybės pagalba yra pateisinama tik tada, jeigu ji atitinka konkurencijos politikos ir bendros žuvininkystės politikos tikslus.

Valstybės pagalba negali turėti apsauginio poveikio – ji turi skatinti didinti žuvininkystės produktų gamybos ir prekybos jais racionalizaciją bei efektyvumą. Bet kokia tokio pobūdžio pagalba turi duoti ilgalaikių teigiamų rezultatų, kad pramonė galėtų vystytis tik rinkos pajamų pagrindu.

Jokios pagalbos negalima teikti tokiomis aplinkybėmis, kurios neatitinka Bendrijos teisės nuostatų, visų pirma bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių. Pagalbos priemonėse turi būti aiškiai numatyta, kad pagalbos teikimo laikotarpiu pagalbos gavėjai turi laikytis bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių ir, jei tuo laikotarpiu nustatoma, kad pagalbos gavėjas nesilaiko bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių, pagalba turi būti grąžinama proporcingai pažeidimo sunkumui.

([1]) OL L 142, 1998 5 14, p. 1.
([2]) OL L 10, 2001 1 13, p. 20. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1976/2006 (OL L 368, 2006 12 23, p. 85).
([3]) OL L 10, 2001 1 13, p. 33. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1976/2006.
([4]) OL L 337, 2002 12 13, p. 3. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1976/2006.
([5]) OL L 193, 2007 7 25, p. 6.

3.2. Derėjimas su Bendrijos parama, teikiama iš Europos žuvininkystės fondo lėšų

Kontroliuojant valstybės pagalbą ir naudojantis Europos žuvininkystės fondo lėšomis, būtina užtikrinti įvairių Bendrijos politikos sričių tarpusavio derėjimą.

Todėl, jeigu veikla yra tinkama finansuoti iš Europos žuvininkystės fondo lėšų, valstybės pagalba jai gali būti teikiama tik tais atvejais, kai veikla atitinka Reglamente (EB) Nr. 1198/2006 nustatytus kriterijus, visų pirma dėl tinkamumo sąlygų ir valstybės įnašo intensyvumo, ir jei pagal šių gairių 4 dalies nuostatas ji gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.

Jei pagalbos schema ar individuali pagalba neatitinka šių kriterijų, valstybė narė privalo pagrįsti šią pagalbą ir įrodyti jos būtinumą. Tokia pagalba bus vertinama kiekvienu konkrečiu atveju.

3.3. Skatinamasis poveikis

Kad pagalbos priemonė būtų laikoma suderinama su bendrąja rinka, ji turi turėti tam tikrą skatinamąjį elementą arba ją teikiant turi būti numatytas koks nors atsakomasis pagalbos gavėjo įnašas.

Todėl negalima laikyti, jog pagalba, teikiama veiklai, kurią pagalbos gavėjas jau yra pradėjęs įgyvendinti, taip pat veiklai, kurią pagalbos gavėjas vykdytų įprastomis rinkos sąlygomis, turi šį skatinamąjį elementą, taigi ji negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.

Šis principas netaikomas kompensacinio pobūdžio pagalbai, pvz., pagalbai, skirtai gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atlyginti.

3.4. Pagalba veiklai

Pagalba veiklai, kuri, pavyzdžiui, padidina pagalbos gavėjo verslo likvidumą arba yra apskaičiuojama pagal pagamintą ar parduotą produktų kiekį, produktų kainas, gamybos vienetus ar gamybos priemones ir kurios poveikis – pagalbos gavėjo gamybų sąnaudų sumažėjimas arba pajamų padidėjimas, yra iš esmės nesuderinama su bendrąja rinka.

Ją galima laikyti suderinama su bendrąja rinka tik tuo atveju, kai tokia pagalba aiškiai ir užtikrintai padeda siekti bendros žuvininkystės politikos tikslų.

Šis principas netaikomas iš esmės kompensacinio pobūdžio pagalbai, pvz., pagalbai, skirtai gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atlyginti.

Valstybės pagalba žuvininkystės produktų eksportui ar prekybai jais Bendrijoje arba už jos ribų yra nesuderinama su bendrąja rinka.

3.5. Skaidrumas

Siekdama skaidrumo, Komisija negali paskelbti jokios valstybės pagalbos suderinama su bendrąja rinka, jei atitinkama valstybė narė jai nėra pranešusi apie bendrą pagalbos sumą kiekvienos priemonės atžvilgiu, taip pat tokios pagalbos intensyvumą.

Laikantis Komisijos nustatytos tvarkos, teikiamos pagalbos viršutinės ribos paprastai turėtų būti išreiškiamos pagalbos intensyvumu, nustatytu reikalavimus atitinkančių išlaidų grupei. Tačiau galima atsižvelgti į visus veiksnius, pagal kuriuos galima įvertinti faktinę pagalbos gavėjo gaunamą naudą.

Vertinant pagalbos schemą ar individualią pagalbą, atsižvelgiama į visų valstybės pagalbos ir kitokio pobūdžio paramos elementų bendrą poveikį pagalbos gavėjui.

3.6. Valstybės pagalbos schemų taikymo laikotarpis

Bet kurios pagalbos schemos taikymo laikotarpis neturėtų būti ilgesnis kaip 10 m.

Jeigu pagalbos schema taikoma ilgiau kaip 10 m., valstybė narė turėtų tai pagrįsti ir įsipareigoti pakartotinai pranešti apie šią schemą likus ne mažiau kaip 2 mėnesiams iki pagalbos schemos taikymo 10 m. laikotarpio pabaigos.

3.7. Ryšys su regioninės pagalbos teikimo gairėmis

2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės ([1]) šiam sektoriui netaikomos.

Remiantis šiomis gairėmis bus nagrinėjami su žuvininkystės sektoriumi susiję regioninės pagalbos schemų elementai.

4. PAGALBA, KURI GALI BŪTI PRIPAŽINTA SUDERINAMA SU BENDRĄJA RINKA

4.1. Pagalba priemonių kategorijoms, kurioms taikomas bendrosios išimties reglamentas

Pagalba tos pačios rūšies priemonėms, kaip priemonės, nurodytos bet kuriame iš šių gairių 2.2 punkte minėtų reglamentų, skirta MVĮ ar kitokioms įmonėms, bus vertinama remiantis šiomis gairėmis ir minėtuose reglamentuose kiekvienai priemonių kategorijai nustatytais kriterijais.

Jei pagalba, teikiama pagal pagalbos schemą arba kaip individuali pagalba, neatitinka šių kriterijų, valstybė narė privalo pagrįsti šią pagalbą ir įrodyti jos būtinumą. Tokia pagalba bus vertinama kiekvienu konkrečiu atveju.

4.2. Pagalba, kuriai taikomos kai kurios horizontalaus pobūdžio gairės

Pagalba, kuriai taikomos kitos gairės ar reglamentai arba bet kuri kita Komisijos priimta priemonė, gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, jei ji atitinka šiose priemonėse nustatytus kriterijus bei sąlygas, šių gairių 3 dalyje nustatytus principus ir, kai tinka, šių gairių 4 dalyje nustatytus kriterijus bei sąlygas.

Pagalba sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti bus vertinama pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ([2]). Restruktūrizavimo pagalba gali būti patvirtinta tik tuo atveju, kai įmonės arba įmonių grupės lygmeniu yra parengtas atitinkamas laivyno pajėgumo sumažinimo planas.

4.3. Pagalba investicijoms į žvejybos laivus

Pagalba 5 m. ir senesniems žvejybos laivams įrengti bei modernizuoti gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka tik tais atvejais, kai ji atitinka Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 25 straipsnio 2 ir 6 dalių reikalavimus ir valstybės pagalbos dydis, išreikštas subsidijos ekvivalentu, neviršija minėto Reglamento II priede nustatyto bendro viešųjų įnašų dydžio.

Valstybė narė pateikia Komisijai pagrindimą, kodėl ši pagalba neteikiama pagal Europos žuvininkystės fondo bendrai finansuojamą veiklos programą.

4.4. Pagalba, skirta gaivalinių nelaimių, kitų ypatingų įvykių ar tam tikrų nepalankių oro sąlygų padarytai žalai atlyginti

Pagal Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punktą pagalba gaivalinių nelaimių ar ypatingų įvykių padarytai žalai atlyginti yra laikoma suderinama su bendrąja rinka.

Įrodžius, jog iš tiesų įvyko gaivalinė nelaimė ar kitas ypatingas įvykis, galima skirti pagalbą materialinei žalai atlyginti iki 100 %.

Gaivalinės nelaimės ar kito ypatingo įvykio buvimas bus įvertintas kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į kriterijus, Komisijos taikomus pagal jos darbo tvarką, ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo precedentų teisę ([3]).

([1]) OL C 54, 2006 3 4, p. 13. Žr. 8 punktą.
([2]) OL C 244, 2004 10 1, p. 2.
([3]) Žr. 2004 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-73/03, 37 punktą ir 2006 m. vasario 23 d. sprendimų *Giuseppe Atzeni e.a.*, C-346/03 ir C-529/03, 79 punktą.

Ne kiekvieną nepalankių oro sąlygų atvejį galima laikyti gaivaline nelaime arba ypatingu įvykiu. Tačiau pagalba, skirta žalai, patirtai dėl nepalankių oro sąlygų, kompensuoti ir neviršijanti 100 %, pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, jeigu atitinkamo įvykio padarytos žalos dydis siekia ne mažiau kaip 30 % atitinkamos įmonės pastarųjų trejų metų vidutinės metinės apyvartos. Žalos dydis apskaičiuojamas remiantis atitinkamos įmonės apyvartos sumažėjimu, lyginamu su vidutine pastarųjų trejų metų apyvarta. Pagalba pastatams, laivams ar įrenginiams padarytai žalai kompensuoti gali būti skiriama tik tada, kai ši žala yra patirta dėl nepalankių oro sąlygų ir dėl jos prarandama produkcijos, atitinkančios apyvartos sumažėjimą ne mažiau kaip 30 %.

Kompensacijos dydis turėtų būti apskaičiuojamas atskiro pagalbos gavėjo lygmeniu; reikėtų vengti išmokėti per dideles kompensacijas. Būtina išskaičiuoti pagal draudimo sistemas gautas sumas ar įprastas paramos gavėjo nepatirtas verslo išlaidas. Pagalbos reikalavimų neatitinka žala, kuri galėtų būti atlyginta pagal įprastą komercinio draudimo sutartį, ar žala, patirta dėl įprastos verslo rizikos. Siekiant išvengti per didelės kompensacijos išmokėjimo, kompensacija turėtų būti apskaičiuojama atskiro pagalbos gavėjo lygmeniu. Jeigu pagalbos schemoje, apie kurią pranešama, toks metodas nenumatytas, valstybė narė privalo aiškiai pagrįsti šį pasirinkimą.

Apie pagalbos priemones, taikomas pagal šią gairių dalį, Komisijai privaloma pranešti per vienerius metus nuo įvykio, su kuriuo jos yra susijusios, datos.

4.5. **Mokesčių lengvatos ir darbo kaštai, susiję su Bendrijos žvejybos laivais, žvejojančiais ne Bendrijos vandenyse**

Siekiant atgrasyti Bendrijos subjektus nuo ketinimo užregistruoti savo žvejybos laivus trečiųjų šalių, kurios neužtikrina tinkamos jų žvejybos laivyno veiklos (ypač neteisėtos, nedeklaruotos ir nereglamentuojamos žvejybos) kontrolės, registruose, ne Bendrijos vandenyse žvejojantiems Bendrijos žvejybos laivams taikomos mokesčių sumažinimo priemonės ir šiuose laivuose dirbantiems žvejams taikomi sumažinti socialinių įmokų bei pajamų mokesčio tarifai gali būti laikomi suderinamais su bendrąja rinka.

Laivai, kuriems gali būti taikomos šios priemonės, yra žvejybos laivai, plaukiojantys su kurios nors valstybės narės vėliava ir įregistruoti Bendrijos žvejybos laivyno registre, žvejojantys tunus ar tunams giminingų rūšių žuvis ne Bendrijos vandenyse ir ne arčiau kaip 200 jūrmylių nuo valstybių narių bazinių linijų.

Pranešime valstybė narė pateikia Komisijai informaciją apie esamą riziką, kad laivai, kuriems taikoma ši schema, bus išregistruoti iš valstybių narių registrų.

Pagalbos priemonėse, taikomose pagal šią gairių dalį, turėtų būti numatyta, kad tuo atveju, jei laivas, už kurį pagal šią dalį suteikta pagalba, išregistruojamas iš Bendrijos žvejybos laivyno registro, pagalbos gavėjas grąžina pagalbą, kuri pagal šią dalį buvo teikiama trejus metus iki laivo išregistravimo.

4.6. **Pagalba, finansuojama parafiskaliniais privalomaisiais mokėjimais**

Valstybės pagalbos schemos, finansuojamos specialiais privalomaisiais mokėjimais, ypač parafiskaliniais privalomaisiais mokėjimais, nustatomais tam tikriems žuvininkystės ir akvakultūros produktams, nepriklausomai nuo jų kilmės, gali būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka, jei šios pagalbos schemos yra naudingos tiek vietiniams, tiek importuojamiems produktams ir tokia pagalba atitinka šiose gairėse nustatytas sąlygas.

4.7. **Pagalba prekybai iš atokiausių regionų kilusiais žuvininkystės produktais**

Valstybės narės gali teikti pagalbą už žuvininkystės produktų kiekius, kuriems gali būti skiriama pagalba pagal 2007 m. gegužės 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 791/2007, nustatančio papildomų išlaidų, patirtų prekiaujant tam tikrais žuvininkystės produktais iš atokiausių Azorų, Madeiros, Kanarų salų, Prancūzijos Gvianos bei Reuniono salos regionų, kompensavimo schemą 2007–2013 m [1]., 4 straipsnį, bei kiekius, viršijančius kiekius, už kuriuos sumokėta kompensacija pagal minėtą reglamentą.

[1] OL L 176, 2007 7 6, p. 1.

Ši pagalba gali būti teikiama tik pagal minėto reglamento 3, 4 ir 5 straipsniuose nustatytas sąlygas.

Tokios papildomos pagalbos metinės sumos negali viršyti kiekvienai valstybei narei minėtame reglamente nustatytų metinių sumų.

4.8. Pagalba atokiausiuose regionuose registruotam žvejybos laivynui

Siekdamos visapusiškai įgyvendinti 2006 m. birželio 14 d. Komisijos ir Tarybos priimto pareiškimo Nr. 17 tikslą, valstybės narės gali iki 2008 m. gruodžio 31 d. teikti pagalbą laivams, pastatytiems pagal 2004 m. kovo 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 639/2004 dėl atokiausiuose Bendrijos regionuose registruoto žvejybos laivyno valdymo ([1]) 2 straipsnio 4 ir 5 punktų sąlygas ir atitinkamas 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2792/1999, nustatančio išsamias Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės sektoriui taisykles ir tvarką ([2]), sąlygas.

4.9. Pagalba kitoms priemonėms

Pagalba priemonėms, kurioms netaikomos jokios 4.1–4.8 punktų nuostatos, yra iš esmės nesuderinama su bendrąja rinka.

Jeigu tokia pagalba yra tinkama teikti pagal pagalbos schemą ar individualios pagalbos priemonę, valstybė narė privalo įrodyti, jog ši pagalba atitinka šių gairių 3 dalyje nustatytus principus ir, visų pirma, kad ji akivaizdžiai padeda siekti bendros žuvininkystės politikos tikslų.

5. PROCEDŪRINIAI KLAUSIMAI

Komisija primena, jog turi būti laikomasi Reglamento (EB) Nr. 659/1999 ir 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ([3]), nuostatų.

Visų pirma, pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 2 straipsnį, valstybės narės privalo užpildyti formas, pateiktas to paties reglamento I priedo 1 dalyje ir 3 dalies 14 punkte.

5.1. Metinė ataskaita

Valstybės narės privalo teikti metines ataskaitas Komisijai pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 6 straipsnį ir IIIC priedą.

5.2. Pasiūlymai taikyti atitinkamas priemones

Remdamasi EB sutarties 88 straipsnio 1 dalimi, Komisija siūlo valstybėms narėms ne vėliau kaip iki 2008 m. rugsėjo 1 d. su šių gairių nuostatomis suderinti taikomas valstybės pagalbos schemas, susijusias su pagalba žuvininkystei ir akvakultūrai.

Valstybės narės raginamos ne vėliau kaip iki 2008 m. birželio 1 d. raštu patvirtinti savo pritarimą šiems pasiūlymams taikyti atitinkamas priemones.

Valstybei narei raštu nepatvirtinus savo pritarimo iki minėtos datos, Komisija laikys, kad atitinkama valstybė narė pritarė šiems pasiūlymams, jeigu valstybė narė raštu aiškiai nepraneš apie savo nepritarimą.

Valstybei narei nepritarus visiems arba daliai šių pasiūlymų iki minėtos datos, Komisija imsis veiksmų pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 19 straipsnio 2 dalį.

5.3. Taikymo pradžios data

Komisija nuo 2008 m. balandžio 1 d. taikys šias gaires bet kokiai valstybės pagalbai, apie kurią buvo pranešta arba kurią ketinama taikyti nuo minėtos ar vėlesnės datos.

([1]) OL L 102, 2004 4 7, p. 9. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1646/2006 (OL L 309, 2006 11 9, p. 1).

([2]) OL L 337, 1999 12 30, p. 10. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 485/2005 (OL L 81, 2005 3 30, p. 1).

([3]) OL L 140, 2004 4 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1935/2006 (OL L 407, 2006 12 30, p. 1).

Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punkte apibrėžta neteisėta pagalba bus vertinama remiantis gairėmis, galiojusiomis tuo laikotarpiu, kuriuo įsigaliojo šią pagalbą patvirtinantis administracinis aktas.

Šiose gairėse pateiktos nuorodos į Bendrijos taisykles ar Komisijos gaires arba bet kokią kitą Komisijos priimtą priemonę turi būti laikomos apimančiomis nuorodas į bet kokius minėtų priemonių pakeitimus, atliktus po šių gairių priėmimo datos.